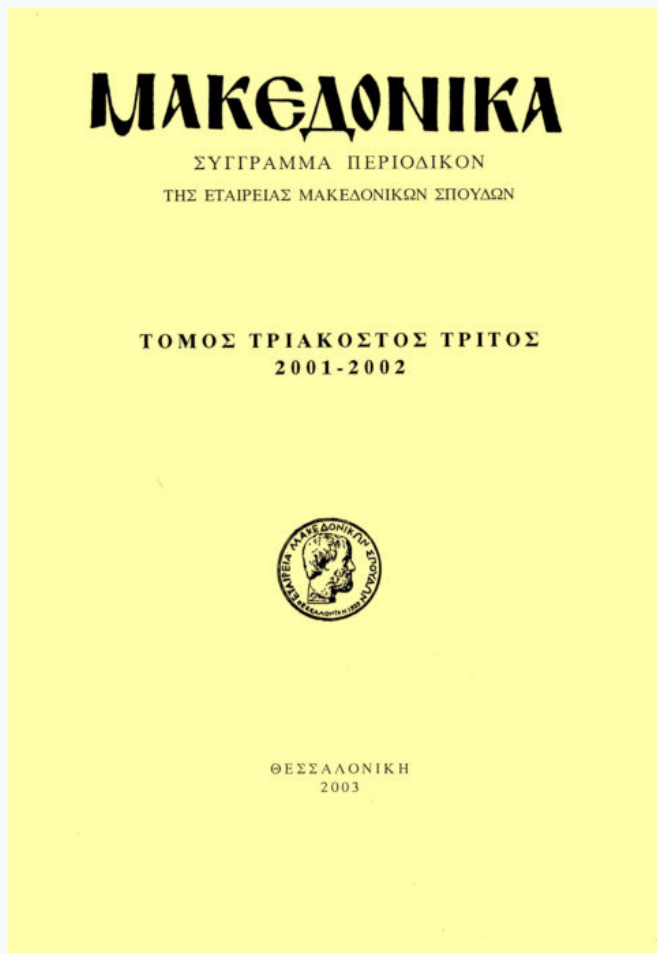

Μακεδονικά

Τόμ. 33, Αρ. 1 (2002)

Παλαίτυπα και ενθυμήσεις από τη Χότσιστα (Hocisht) Κορυτσάς

Ελευθέριος Καρακίτσιος

doi: [10.12681/makedonika.291](https://doi.org/10.12681/makedonika.291)

Copyright © 2014, Ελευθέριος Καρακίτσιος

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Καρακίτσιος Ε. (2002). Παλαίτυπα και ενθυμήσεις από τη Χότσιστα (Hocisht) Κορυτσάς. *Μακεδονικά*, 33(1), 331-338. <https://doi.org/10.12681/makedonika.291>

Ῥαναμάν ἀντί ξξ (6) λιρῶν / ὀθωμανικῶν καὶ ἀναγνωρίζω ἀπὸ τοῦδε / τὸν εἰρημένον Χρηστον Γρ. Σιωνίδην ἀπόλυτον/τον κάτοχον ἀπὸ τῆς σήμερον καὶ ἀναλαμβάνω τὴν ὑπό/χρέωσιν ἵνα ἅμα τῇ ἀποκαταστάσει τῶν πραγμάτων / ἐπισημοποιήσω τὴν ἄνω πόλιν.

Ἐν Βογδάντζη τῇ 21ῃ Ἀπριλίου 1913

Οἱ Μάρτυρες

Χασάν Μουχσίν (ς)

Αμπτουραχμάν (ς)

Χασάν Αλλή

Χουσεγίν Τσαβούς υἱός

Ιμπραχίμ

Ἡ πωλήτρια

Αἰσέ Μεμής

Εταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν

ΠΑΣΧΑΛΗΣ ΒΑΣΣΑΜΙΔΗΣ

ΠΑΛΑΙΤΥΠΑ ΚΑΙ ΕΝΘΥΜΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΧΟΤΣΙΣΤΑ (ΗΟΪΣΗΤ) ΚΟΡΥΤΣΑΣ

Τό ἔτος 2001 τόν μῆνα Σεπτέμβριο μέ τὴν ἑναρξη τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἦλθαν οἱ καινούργιοι μαθητές στήν Α΄ Λυκείου στό σχολεῖο πού ὑπηρετῶ¹. Μεταξύ τῶν ἄλλων μαθητῶν καί μία Ἀλβανίδα² ἡ Βασιάνα Κώτσιου Κίτα ἀπὸ τὴν Ντρενόβα κοινῶς Δρύνοβον, ὅπως ὀνομάζετο στὴν ἀρχὴ τουλάχιστον τοῦ 20οῦ αἰῶνος στίς ταφόπλακες τῶν κοιμητηρίων Κορυτσᾶς³. Ἡ Βασιλικὴ μέ τό βαπτιστικὸ της, Ἑλληνικῆ ἔχοντας μόλις ἀφωτισμένην συνείδησιν καθ' ὅτι ἀνήκει στὴν τρίτη γενεὰ βιαιῶν ἐξαλβανισμένων βορειοηπειρωτῶν, μετὰ ἀπὸ συζητήσεις μου παρεχώρησεν ἓν μέρος ἀπὸ τό ἀρχεῖον τοῦ προπάππου της πού καταγόταν ἀπὸ τό Otsist, κοινῶς Χότσιστα, ἕνα χωριὸ στὸ ὄρος Μογανα, ἀπόληξη τοῦ Γράμμου στὸν νομὸ Κορυτσᾶς. Τά πρὸς μελέτην ἀντικείμενα εἶναι:

1. Καινὴ Διαθήκη σταχωμένη μέ χοντρά χάρτινα ξεῶφυλλα σκοληκρόβρωτη. Δέν ὑπάρχουν στοιχεῖα πού νά πιστοποιοῦν τὴν ἔκδοσιν. Μᾶλλον εἶναι τοῦ 19ου αἰῶνος. Οἱ διαστάσεις τῆς Κ.Δ. εἶναι 8,5×13 ἐκ. Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν σελίδα 37 καὶ τελειώνει μέ τὴ σελίδα 310 πού δέν εἶναι ὁμως καί τό τέλος της. Ἐσταχῶθη ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπὸ ἔμπειρον βιβλιοδέτην στίς ἀρχές τοῦ 20οῦ αἰῶνος καὶ ἐχρησιμοποιήθη ἕνα φύλλον ἀπλοῦ ἐγγράκτου τετραδίου πού ἀπὸ τὴν μίαν ὄψιν εἶναι δειγματολόγιον ἐμπορευμάτων, γραμμένο εἰς τὴν Ἑλληνικὴν (ἀπλή καθαρεύουσα). Ἡ γραφὴ εἶναι ἡ ἀπλή καλλιγράμματος μέ μελάνη πέννας τῶν ἀρχῶν τοῦ 20οῦ αἰῶνος ὀρθογραφήμενη. Τά τεμάχια αὐτῆς πού ἐνώνουν τό ξεῶφυλλον μέ τό κυρίως σῶμα τῆς Κ.Δ. ἀφήνουν νά ἀναγνωσθοῦν τὰ κάτωθι στό ἐμπρόσθιο ἐσωτερικὸ τοῦ ἐξωφύλλου: στὸ φ. 1α: *Ἰερὸν / Εβραγγέλιον / Χρηστος Ἡ. Πετρόπουλος/*

Κάτωθι αὐτῶν ζωγραφισμένος ὁ τίμος Σταυρός μέ τό ἴδιο μολύβι γραφίτου μέ τριγωνικὲς ἀπολήξεις ἔχοντας κυκλικὴν τὴν κεφαλὴν στὰ τέσσερα σημεῖα καὶ τὴν ἄνωθεν μέ τὰ ἀρχικά κεφαλαῖα *INBI* τό σύνθετος ἐπίγραμμα εἰς τὸν Ἐσταυρωμένον. Στὸ φ. 1β μέ πέννα μελάνης τό ἀπόσπασμα τοῦ δειγματος ἐμπορευμάτων ἀναγράφει:

1. Εἶναι τό 8ο Λύκειο Θεσσαλονίκης ὅπου ὑπηρετῶ ἀπὸ τό 1995.

2. Ἐτσι ὀνομάζουν ὄλους τοὺς προερχομένους ἐξ Ἀλβανίας ἀδιακρίτως καταγωγῆς τῶν οἱ ἀπληροφόρητοι Ἕλληνες.

3. Βλ. Ἐλευθ. Καρακίτσιος, *Ὁρθόδοξοι ἱερεῖς καὶ διάκονοι πού ἐπέζησαν τοῦ ἀθέου καθεστώτος (1945-1990) στὴν Ἀλβανία. Αὐθεντικὲς μαρτυριὲς ἀπὸ τὴν Βόρειο Ἠπειρο*, Θεσσαλονίκη 2001, σ. 467.

...άξίαν των Γρ(όσια) 123,40... / Δείγματα ... / έπειδή δέν ήμποροϋμ(εν) / δέν φαίνονται
 αλλά ... / (κα)νένα πανταλόν δύνα... / (άνοι)κτόν και κλειστόν δουΐς... / διαλέξαμεν ήμεις
 διό(τι) ... / αλλά ούτε φαίνονται ... / διότι έχεις 35, 40, 45, ... / τί τιμή θέλεις.

...4/8 πήχ(εως)⁴ μάλλινο πρὸς 12 γρ(όσια) 90
 » » » » 14 » 28
 τόνη τρασπετεράν » 5,20 » 5,20
 123,20

Στό τελευταίο λευκό φ., 1α πού σταχώνει τό έξώφυλλο μέ τό κυρίως σώμα τής
 Κ.Δ., έχομεν απόκομμα τοῦ ἴδιου φύλλου χαρτιοῦ ἀπό τό δειγματολόγιον πού περι-
 γράψαμε ἄνωθεν στό φ. 1α καί φ. 1β καί ἀναγράφονται τά κάτωθι: ...νά σοῦ τό στείλω
 σήμερον... / ... τό στείλω ἀλλά εἰς γνῶσιν ... / ... εἶνε ἄνω τῶν 1000 γροσιῶν ... / ... τά τό
 Πάσχα νά μου στεί(λῃς) ... / Ἄνευ ἐτέρου διατελω φιλ... / Θεοδόσιος ... /

30/
 28/
 25/
 15/
 15/
12/
 115
100
 =15

Στό ἴδιο φ. 1β ἴδιος φιλοτεχνήμενος μέ ἄπλό γραφίτη ὁ τίμιος Σταυρός καί κάτω-
 θεν αὐτοῦ γράφει μέ τόν ἴδιο γραφίτη (μολύβι): *Σωτήριος / Δημήτριος / Τραίνης/*. Πα-
 ραπλευρῶς αὐτῶν γράφει *Lenđ*⁵ / *iv* / πού σημαίνει σειρά ἡ γραμμῆ (ἡ τάξη ἡ διάταξη)
 πού γράφτηκαν ἐδῶ ἐγινε τό (19)14.

⁴ Ἐντός τῆς Καινῆς Διαθήκης έχομεν τίς ἐξῆς ἐνθυμήσεις:

Σελίς 67 στήν δεξιὰ ὠα μέ πέννα μελάνης σημειοῦται ἡ ὄνοματοθεσία *Βασίλειος*
Γεωργίου Βασιλειάδης καί στήν κάτω ὠα *Dimitraq* εἶναι στά ἄλβανικά τό ὄνομα *Δημη-*
τράκη.

Στή σελίδα 71 ὑπάρχει ἡ ἀσπρόμαυρη εἰκόνα Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ καί
 ὄπισθεν στή λευκή σελίδα 72 μέ μπλέ μελάνι πέννας καλλιγραφική ἡ ἐξῆς ἐνθύμησις:
Ἐμόν ἐστί κτήμα⁶, ἀγορασθέν μέ χοῦμα / καί ὄποιος μοῦ τό κλέψει εἰς πύρ ἄσβεστον /
νά πέση ἡ κάλιο χέρι του νά πέση / Βασίλειος Γ. Βασιλειάδης / Basilio georgiu / Ce jar-
diniere de notre oncle est bon / etunfante de votre jandiniere / est un bon enfante παιδιόν.

⁵ Ἡ σημείωση στή Γαλλική δηλώνει ἀσφαλῶς καί τήν ἐπιθυμία τοῦ Βασιλειάδη νά
 ἐκμάθῃ τή Γαλλική.

Στή σελίδα 115 πού ἔχει ἀσπρόμαυρη εἰκόνα τοῦ Εὐαγγελιστῆ Λουκά ἔχει ση-
 μειωμένα: *H B.Σ./1914*.

Στή σελίδα 228 σημειώνει ἀπό τό ἐδάφιο (Ἰω. ιγ´, 31) καί μετά τό διαχωρίζει μέ

4. Εἶναι ὁ τεκτονικός πήγης 0,64 ἐκ. πού προλάβαμε ἕως τή δεκαετία τοῦ 1950-1960 στόν
 ἑλληνικό χώρο.

5. Βλ. Κων. Παφίλης, *Λεξικό Ἀλβανοελληνικής*, ἔκδοσις Μ. Σιδέρη, Ἀθήνα, σ. 663.

6. Εἶναι κοινή ἐνθύμησις πού συνήθιζαν νά γράφουν οἱ Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι τουλάχιστον
 ἀπό τά βυζαντινά χρόνια. Βλ. Ν. Βένης, *Τά χειρόγραφα τῶν Μετεώρων, I. Μ. Βαρολάμ*, Ἀθήνα
 1994 καί Ελ. Καρακίτσιος, «Πέντε ἀνέκδοτα χειρόγραφα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κοιμησέως Θεοτό-
 κου Σταγιάδιων Τρικάλων», *Θεσσαλικό Ἡμερολόγιο* 24 (Λάρισα 1993).

μελανί γραφίτη (μολύβι) και δυσανάγνωστη λέξη. Έπίσης ο ίδιος γραφέας έχει ίδια σημείωση στη σελίδα 236 ('Ιω. ιη', 1) τη λέξη *δεύτερο*, στη σελίδα 233 από ('Ιω. ιη', 28) διαχωρίζει με τον ίδιο τρόπο και γράφει τη λέξη *τέταρτον*. Πάλι στη σελίδα 241 ('Ιω. ιθ', 25-37) τη λέξη *ένδέκατον*. Προφανώς διαχωρίζει τα ευαγγέλια της ακολουθίας της Μεγάλης Πέμπτης του Πάσχα.

Στη σελίδα 370 με γραφίτη στο τέλος της Α' προς Κορινθίους μετά το τέλος στο λευκό σημειώθηκαν και οβήσησαν διακρίνουμε μόνον την ημερομηνία (...) 1952/ που σημαίνει ότι αναγνώσκειται ή Κ.Δ. έως αυτή την ημερομηνία.

Στη σελίδα 382, αριστερή όα, γράφει με άπλο γραφίτη (μολύβι) στα άλβανικά που διαβάζεται *Sotir Dhimitri Treni 1920* είναι ο ίδιος ο γραφέας που τον συναντούμε στην ένθυμηση την έλληνική στο πίσω φ. Ιβ που περιγράψαμε παραπάνω.

Στη σελίδα 387 στη δεξιά όα ή ένθυμησης με μελάνι πέννας: *Βασίλειος Γ. Βασιλειάδης Ίουνιος 5*.

Στη σελίδα 418 στη δεξιά όα με άπλο γραφίτη ή ένθυμησης *Σωτήριος Δημητρίου Τραίνης 1914*, όπως και στίς υπόλοιπες ένθυμησης.

2. Βιβλίον Γεωγραφίας διαστάσεων 11,5x16,5 εκ. με εικονογραφημένον έξώφυλλον. Η Άθηνά με δόρυ και στο βάθος όπισθεν μέσα σέ Ήλιο ανατέλλοντα ή Άκροπόλις και τά άλλα μνημεία της Άθήνας. Στο έπάνω άκρο γράφει: *ΕΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ / Ι. Α. ΒΡΕΤΟΥ / ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ / ΜΕΤΑ / 29 ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ / Άδεία του Ύπουργείου της Παιδείας / άρ. 205 και ήμερ. 3 (Μουχαρέμ 1312)*. Στο κάτω μέρος έχει την έτικετα: *Γ. ΣΕΪΤΑΝΙΔΗΣ / ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΗΣ / Έν Γαλατᾶ όδῶ Μαχμουδιέ / άριθ. 7 και 9 / Στο φ. 1α τό όποιον είναι κολλημένο στο έξώφυλλο διαβάζουμε: ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ / ΕΥΡΩΠΗ / ΜΕΤΑ 29 ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ / ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ / ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΣΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ / ΑΡΡΕΝΩΝ ΚΑΙ ΘΗΛΕΩΝ / Άδεία του Ύπουργείου της Παιδείας / ύπ' άριθ. 205 και υπό ήμερομ. 13 Ίουνίου 1311 (1 Μουχαρέμ 1312) / ΚΑΙ / ΕΓΚΡΙΣΕΙ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ / ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ / ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ / Γ. Ι. ΣΕΪΤΑΝΙΔΗΣ / ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΗΣ / Έν Γαλατᾶ όδῶ, Μαχμουδιέ άρ. 7 και 9, / 1895.*

Όπισθεν του φ. Ιβ έχει εκ του τυπογραφείου τά έξης: *Πάν αντίτυπον μη φέρον την ύπογραφήν ... / ώς εκ τυπολοκίας προερχόμενον / κατά τον νόμον. / ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΝΕΟ / (Όδῶ Κιουτσούκ Κενδέκ άριθ. 29...*

Τό έξώφυλλο έμπροσθεν και όπισθεν είναι κολλημένο με τό υπόλοιπο σῶμα του βιβλίου με τεμάχια κόλλας χαρτιού με μικρά τετράγωνα από μπλέ γραμμές. Έπάνω είναι αναγεγραμμένα με μελάνι πέννας και μικρογράμματα καλλιγραφητά τά κάτωθι: *Ένδεικτικόν / Ό Νικόλαος Δημητρίου μαθητής της ε' τάξεως της άστικής σχολ(ής) .. / (ΕΞ)εταθείς δημοσία εις όσα διήκουσε μαθήματα, θρησκευτικά / ... / (Έλ)ληνικά, ιστορικά, Γαλλικά, Μαθηματικά, Τουρκικά, Γεωγραφία / ...*

Τό βιβλίον της Γεωγραφίας είναι κολλημένο με τεμάχια του ίδιου χάρτου του υπόλοιπου Ένδεικτικού στη σελίδα 118-119 και γράφει: *...κα άπεκρίνατο πάνυ καλώς <9> έπεδείξατο δέ καθ' άπαν τό σχ(ολικόν) / έτος δια(ωγήν) λίαν καλήν / Έν Χοταίτη τη 23 Ίουνίου 1895 / Ό Διδάσκαλος Γεώργιος Σιμώτας*

Τό έξώφυλλον στην τελευταία του όψη έχει τυπωμένα τά κάτωθι: *ΕΡΓΑ Ι. Α. ΒΡΕΤΟΥ / ΒΙΒΛΙΑ ΝΕΟΦΑΝΗ / ΕΚΛΕΚΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ /*

Έτος σχολικόν	Α. Α'	έξάμ.	Είκ. 26,	Γρ(όσια) 1,20 /
»	»	Α. Β'	»	Είκ. 54, » 2 /
»	»	Δεύτερον	»	Είκ. 75, » 3,20 /

»	»	Τρίτον	»	Είχ. 88,	»	4,20/
»	»	Τέταρτον	»	Είχ. 85,	»	5/

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

Έτος	Πρώτον	εικόν	35	Γρ(όσια)	3/
»	Δεύτερον	»	35	»	4/
»	Τρίτον	»	28	»	4/

ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΝΕΩΝ

Μετά εικονογραφιών παρ(άδες) 20

Κάτω γράφει για τό βιβλίον τῆς Γεωγραφίας ὁ ἐκδότης τὴν τιμὴν του

Τιμάται	γρ(όσια)	4/
Δεδεμένον	»	5/

3. Βεβαίωσις προσφορᾶς πρὸς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Νικολάου Χοτσίταις τοῦ Δημητρίου Κιόσε ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἄριθ. 112/

1910

(ΤΣ) ΣΦΡΑΓΙΣ ΝΑΟΥ ΤΟΥ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΩΜΟΠΟΛΕΩΣ ΧΟΤΣΙΤΖΗΣ/

Δημήτριος Κιόσε/

Εἰσφορὰν πρὸς ἀνέγερσιν τῆς Ἐκκλησίας/

Ἁγιος Νικόλαος Γρ(όσια) 300

Ἡ σφραγίδα εἶναι στὸ ἄριστο ἐκρο στρόγγυλη καὶ τὰ ὑπόλοιπα στὸ μέσον τοῦ τεμαχίου χαρτιοῦ ἀπὸ λευκὴ κόλλα χαρακωμένη μὲ μπλέ σταυρωτὲς μικροῦ διαστήματος γραμμῆς. Τὸ ποσὸν τῶν 300 γροσίων εἶναι σεβαστὸν ποσὸν διὰ τὴν ἐποχὴν ἂν τὸ συγκρίνουμε μὲ τὸ ποσὸν ἐκποιήσεως οἰκίας μετὰ τῆς ἀχυρῶνος εἰς τὴν Χοτσίταις τὸ ἔτος 1915 στὸ Πωλητήριον πού ἀκολουθεῖ παρακάτω.

4. Ἐνα πωλητήριο οἰκίας μετὰ ἀχυρῶνος εἰς τὴν Χότσισταις τὸ ἔτος 1915 τὸ ὁποῖον ἔχει ὡς ἑξῆς:

Πωλητήριον/

Διὰ τοῦ παρόντος πωλητηρίου ἐγγράφου ἡ ὑποφαινομένη / Εἰρήνη Κων. Μπίνω (σύζυγος Ἀδάμ Μ. Τσίλη) ὅτι σήμερον εὐχα/ριστως καὶ οἰκιοθελῶς ἐπούλησα εἰς τὸν Νικόλαον Δημ. Μπίνω / τὴν οἰκίαν μου μετὰ τῆς ἀχυρῶνος κειμένων εἰς θέσιν «Μέσος Μαχαλάς». Διὰ γρ(όσια) Δύο χιλιάδες τετρακοσίας (ἄριθ. 2.400) τὰς / ὁποίας ἔλαβον παρ' αὐτοῦ σῶσις καὶ ἀκεραίας / Ἡ ἄνω οἰκία καὶ ἀχυρῶνα συνορεύει ὡς ἑξῆς: / Πρὸς Ἁνατολὰς καὶ Δυσμᾶς μὲ τὴν τοῦ Δημητρίου Μπίνω οἰκίαν / πρὸς βορρᾶν καὶ Νότον μὲ τὴν τοῦ Δημητρίου Γιάντσου οἰκίαν / Κηρύττω δὲ ἀπὸ σήμερον καὶ εἰς τὸ ἑξῆς τὸν εἰρημένον Νικόλαον / Δημ. Μπίνω τέλειον καὶ ἀνενόχλητον ἰδιοκτήτην τῆς ἄνω / οἰκίας καὶ ἀχυρῶνος παραιτούμενη ἐγὼ τὴ καὶ οἱ κληρονόμοι / μου παντὸς ἐπ' αὐτοῦ δικαιώματος ἰδιοκτησίας, καὶ ὑπόσχο/μαι ὁπόταν αὐτὸς βούληται ἵνα δώσω ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν / τὴν σχετικὴν μου καταθέσιν δυνάμει τῆς ὁποίας νὰ μεταβιβάσ/θῶσιν ἐπ' ὀνόματι του καὶ οἱ ἐπίσημοι τίτλοι τοῦ κτήμα/τος τούτου

Ἐφ' ᾧ συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ἐδόθη εἰς χεῖρας του / πρὸς ἀσφάλειαν του

Ἐν Χοτσίταις τῆ 25 Ἰουλίου 1915 /

Οἱ Μάρτυρες
Χρῆστος Τάσκας πάρεδρος

Διὰ τὴν ἀγοράματον Εἰρήνην Κων. Μπίνω
(τὸ ἀποτύπωμα χειρὸς) ἡ ὁποία βάζω τὸ
δάκτυλόν της, ὑπογράφω /

Σύμβουλος

ἐγὼ ὁ γράψας Νικόλαος Ι. Δημόπουλος /

(ΤΣ) Ἄν. Χερπίος

καὶ μαρτυρῶ (Τὰ ὡς ἄνω γραμμένα καλύπτουν τὸ ἐπικοληθὲν χαρτόσημον ἐκ 4 δραχμῶν)

Ἡ τεθεῖσα σφραγίδα τοῦ παρέδρου εἶναι κυκλικὴ μεγαλογράμματος καὶ στὸ μέσον ἔχει τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνοςμον: Σταυρὸς μὲ βασιλικὴν κορῶνα. Γύρωθεν γράφει: ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΟΡΥΤΣΑΣ. Στὸ δεύτερο κύκλον γύρωθεν τῶν ἄνω γράφει: ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ * ΧΟΤΣΙΣΤΗΣ*.

Τὸ χαρτόσημον εἶναι τῆς αὐτονόμου Β. Ἡπείρου τὸ ὁποῖον ἔχει χρῶμα μπλέ καὶ στὸ μέσον ἀπεικονίζει τὴ νίκην, φτερωτὴν ἀρχαίαν γυναῖκα ποῦ κρατεῖ στὸ ἀριστερὸν χερὶ δάφνον στεφάνι. Ἐχει φωτεινὸν ὀρίζοντα μὲ εἰκόνες στὸ βάθος δεξιὰ τὸν Λευκὸν Πύργον Θεσσαλονίκης καὶ ἀριστερὰ μία πόλη κεντρικῶν αὐτῶν θάλασσο ποῦ στὸ ἄκρο προβάλλει ξηρὰ. Γύρωθεν τοῦ στρογγυλοῦ ὀρίζοντος ἔχει κυκλικά τις λέξεις ΗΠΕΙΡΟΣ, ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, ΝΗΣΟΙ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ, ΚΡΗΤΗ. Εἶναι ἡ ἀπελευθερωμένη Ἑλλάς τοῦ 1915. Στὸ ἐπάνω μέρος γράφει ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΝ καὶ ἀπὸ κάτω ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ 4 ΔΡΑΧΜΩΝ 4.

Περίπου στὸ μέσον μὲ κεφαλαία κόκκινα γράμματα γράφει: Β. ΗΠΕΙΡΟΣ. Εἶναι ἀπὸ τὰ σπάνια διασωθέντα χαρτόσημα τῆς Αὐτονόμου Β. Ἡπείρου τῶν 4 δραχμῶν τοῦ ἔτους 1915.

5. Χειρόγραφος ἐπιστολὴ μὲ φάκελλο διαστάσεων 2,5×11,5 εκ., ποῦ δὲν ἐφθασε στὸν προορισμὸν τῆς. Ὁ φάκελλος ἀπὸ ἔξω γράφει τὴ διεύθυνσιν τοῦ ἀποστολέως καὶ παραλήπτου: Ἐπιστολὴ / Κοσμῆ Κατσάνη / Ἐξ Ἀδραμυτίου / ἔτους 1914 / καὶ Ἰωάννη Ἀσημένιου. Κάτω ἀριστερὰ ἡ διεύθυνσις τοῦ παραλήπτου μὲ πέννα μελανῆς: Κύριο Εὐθύμῳ Γ. Ἀδαμίδην / Εἰς Σιδηρόκαστρον / Ἄν. Μακεδονίας. Ἡ ἐπιστολὴ γραμμμένη σὲ ἄσπρη κόλλα μὲ μπλέ τετράγωνες ραβδώσεις ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Ἐν Ἀδραμυτίον⁷ 13 Φεβρουαρίου /

Ἀγαπητοῦ μου Ἐξαδέλφαι, διμίτρι καὶ νικόλα πρότων εροτοῦμαι / περὶ τὴν καλὴν σας ηγίαν ἂν εροτάται καὶ διὰ ἡμᾶς καλὰ ἡμεθα / Ἐκίνην τὴν ἡμέραν ποῦ ἐφίγαται ἐκοπήκαν τα πόδια μου καὶ δὲν / ἠμποροῦνα νὰ πάγω εἰς τὸ σπιτήν καὶ εἰς τὸ σπιτήν ποῦ πῖγα ἐκείνην / τὴν ἡμέραν δὲν ἐβγίκα ἐξο καθόλου, καὶ νὰ εβγο ποῦ νὰ πάγω / πάγω στήν ταβέρονα μοῦ φένεται μάρθη καὶ σκοτινὴ τὴν αλην τὴν / ἡμέραν ἐπιγα εἰς τὸν Τάμη ἢ ὀρα 9 καὶ πῖρα ἄχυρο τὸ ἀμανέτη ποῦ ἐληζμονίσαισι τὸ κεντρία ἐγὼ νὰ μὲ στενοχορῶσται καὶ ἦνε (σ)ζίγορα / στα ἠδικά μας τα χαίργια. ἦναι 95 μαιτσίχηνα τόρα νὰ μὲ τα γιρβεβατε / του ἁγίου διμητρίου τόται νὰ ληθιται καὶ νὰ τὰ πάρεται /

Αὐτὴ ταῖς παραδάσις θὰ ταῖς σοδγιάσομεν κάρθουνα εἰς τὴν ρεγάλην (;) / διὰ τὴν τόρα τὸ κάρθουνο δὲν κἀνήν παραδες νὰ μὴ γράψης νὰ ταῖς / δόσομεν ταῖς) παραδάσις σε κανέναν ἄλον διατὶ μαὶ κακοφαίνετε καὶ δὲν / σε δινο πεντάρα. Ἀσπαζμοῦς ἀπὸ τὸν κόστα ἀπὸ τὸν ἀντόνη ἀπὸ τὸν ἄσμαινου / καὶ ἀπὸ ὄλους τοὺς φίλους. Τὸ αἰμαθαν ὄλη αὐτὴ καὶ εοταιναχοριθικαν / καὶ ἦπαν τὴ στεναχόρια θα ἔχεται. Αἰμαίσις που θα λάβετε τὴν ἐπιστολην. νὰ μας ἀπαντήσαιτε. Ἀσπαζμοῦς εἰς τὸν διμήτρη καὶ εἰς τὸν νικόλα / καὶ εἰς ταῖς γινεκαίστου Ἀσπαζμοῦς εἰς τὸν ἠλία κλέτση καὶ ἦς τὴν γυνέκα μου / Ἀσπαζμοῦς καὶ εἰς τὴν γιαν(ι)ά μου καὶ εἰς τὴν θιτσαμου εβγαίνιαν καὶ / εἰς τὴν θία μοῦ μαρία ἀπο τὴν μαμα μου καὶ ἀπο εμαὶ τὴν παναγωτοῦλα / Εγὼ ἢ παναγοτοῦλα σας γράφο καὶ ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας χίρα.

Στὸ πίσω μέρος ἡ ἐπιστολὴ ἀναγράφει Κωζμά καὶ στήν δεξιὰ ὡς Μαρτίου 8. Ἡ

7. Ἀδραμυτίον καὶ Ἀδραμυτίτευον πόλις τῆς Ἰωνίας στή Μ. Ἀσία 10 χλμ. ἀπὸ τίς ἀκτές τοῦ Αἰγαίου. Στὰ 1922 μὲ τὴν ἀνταλλαγὴ πληθυσμῶν εἶχε 10.000 κατοίκους.

Ἐπιστολή είναι γραμμένη ἀπό τή γραφέα Παναγιωτούλα είναι τῶν ἀποστολέων Κοσμά Κατσάνη ἀπό τό Ἄδραμύτιον τό ἔτος 1914 καί τοῦ Ἰωάννη Ἀσημένιου. Είναι ξεαδέλφια τοῦ Δημητρίου καί Νικολάου Μπίνου ἀπό τήν Χοτοίσταν Κορυτσᾶς, ὅπως διαπιστώνεται ἀπό τό *Πωλητήριο* πού ἀναλύουμε στήν παρούσα ἐργασία. Ἔχουν τό ἐπάγγελμα τοῦ ἀνθρακᾶ (καρβουνιάρη) ὅπως βλέπουμε παρακάτω στήν ἄδεια θήρας τοῦ Νικολάου Δ. Μπίνου. Αὐτοί ἀποστέλλουν τήν ἐπιστολή στόν Εὐθύμιον Γ. Ἀδαμίδην, πού είναι ὁ ἐργοδότης τῶν, στό Σιδηρόκαστρον Ἄν. Μακεδονίας, ὅπου φαίνεται ἐργάζονται ἢ διαμένουν ἐργαζόμενοι στήν περιοχή.

Αἰτία τῆς ἀποστολῆς τῆς ἐπιστολῆς είναι τό ἀμανέτι⁸ (ὑποθήκη) πού ξέχασαν στό Ἄδραμύτιον ὅπου ἦταν καί ἐφνγαν γιά δουλειά φαίνεται στό Σιδηρόκαστρο. Είναι 95 μετζίτια⁹ (λίρες τουρκικές), τοὺς διαμηνύουν ὅτι τώρα είναι σίγουρα στά χέρια τους καί θά τά πάρουν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου (26 Ὀκτωβρίου), θά ἐμπορευτοῦν τά χρήματα σέ κάθουνα τό δίχως ἄλλο νά μὴν στείλουν ὅποιον δῆποτε νά τά πάρη. Κρατήθηκε ἡ ἐπιστολή ἀπό τοὺς παραλήπτες γιά τήν πιστοποίηση τυχόν ἀναίρεσῆς τῆς κατακρατήσεως τῶν 95 τουρκικῶν λιρῶν ἐκ μέρους τῆς οἰκογενείας τοῦ παραλήπτου.

6. Ὁ Νικόλαος Δημητρίου Μπίνος τό ἔτος 1931 εὐρίσκειται στό χωριό Ταξιάρχης Χαλκιδικῆς ἐργαζόμενος ὡς ἀνθρακεύς (καρβουνιάρης). Ἐκεῖ ζήτησε ἄδεια κυνηγοῦ ἀπό τό δασορχεῖον Πολυγύρου τήν ὁποία καί ἔλαβε. Σήμερα εὐρίσκειται στό ἀρχεῖον τῆς ἐγγονῆς του Βαλλεντίνης καί είναι ἐντυπη μέ ὅλες τίς γενικῆς διατάξεις θήρας στήν ἑλληνική ἐπικράτεια.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ/
ΔΑΣΑΡΧΕΙΟΝ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ /
Αὔξ. ἀριθ. 296 /
ΑΔΕΙΑ ΘΗΡΑΣ /
ΙΣΧΥΟΥΣΑ /

ἀπό σήμερον μέχρι τέλους Φεβρ. 1932 /
Διὰ τὸν κ. Νικόλαον Δ. Μπίνον /
καταθέσαντα δι' αἰτήσεώς του τὸ ὑπ' ἀριθ' /
43 / 15-9-1931 γραμμᾶτιον διπλότυπον τοῦ /
Ταμείου Πολυγύρου /
Πατρὸς Χώτοιστα /
Διαμονῆ Ταξιάρχης /
Ἐπάγγελμα Ἀνθρακεύς /
Ἡλικία 45 /
Ἐν Πολυγύρῳ τῆ 21 Σεπ/βρίου 1931 /
Ὁ Δασάρχης Πολυγύρου

(Τ.Σ.)

Χῶρος ἐπικολλήσεως φωτογραφίας

(Φωτογραφία) (Τ.Σ.)

Ἀποτίμησις στοιχείων:

Ἀπὸ τὰ ἀνά χεῖρας παλαιύτυπα καί τίς μαρτυρίες τῶν ἀδελφῶν Βαλλεντίνης Θωμᾶ

8. Βλ. Ἡλίας Κωνσταντίνου, *Λεξικό τῶν Ξένων λέξεων στήν Ἑλληνική Γλῶσσα*, Ἀθήνα 1992, σ. 18: amanat τουρκικά < ἐνέχυρο, ὑποθήκη, παρακαταθήκη.

9. Ὁ.π., σ. 81.

Δοκίμιον Κίττος

*Επιφυλάξις ἀπὸ ἀνέμου τῶν Συμμετροῦ
ἐπιφύλαξις Κίττου*

Σ. 300

Βεβαίωσις Ἑρακλικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Ἱ. ναοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Παράκλησις

Ὡς τὸ παρόντος οὐδ' ἔσται ἔγγραφο δαξοσὺ ἐν ὑπομονῇ
Ἐξάρτη. Παν. Μοῦσι. Λούρη. Ἄλμ. Ἀ. Τίχη / οὐ σήμερον ἔχα-
ριεῦσθε καὶ ἀποδοθῆτε ἐνώμημα ὡς τὸν Κίττου Συμ. Μοῦσι
ἐπὶ τὴν οἰκίαν μου μέσθ' ἐπὶ ἀχυρῶν καμίνων ἐξ ἑοικέν. Κίττου Παρε-
φάσις = τὴν φέρουσα δύο χιλιᾶδες τετραμοσίαι (ἔσθ' 2400) κα-
ὲ ὄντως ἔχοντες καὶ αὐτὸ σῶμα καὶ ἀμείλιχα.

Ἐὰν οὐκ εἴη καὶ ἀχυρῶν ἡσυχία ἢ ἐξω.
Πρὸς Ἄνετον καὶ Δοκίμιον μέσθ' ἐπὶ Συμμετροῦ Κίττου οἰκίαν
ἐπὶ Βιρρῶν καὶ Κότιον μέσθ' ἐπὶ Συμμετροῦ Φιάντου οἰκίαν.

Καυρῶν δὲ αὐτὴ σήμερον καὶ ὡς ἐξω ἐπὶ τὸν Ἐρμηνῶν Κίττου
ἐπὶ Συμ. Μοῦσι καὶ ἀνωρχεον ἰδιουκάτωρ ἐπὶ αὐτῶν
οἰκίαι καὶ ἀχυρῶν παραδομένη ἐστὶ καὶ οὐ κηροτομῆ-
μον αὐτῶν ἐπὶ αὐτῶν ἐκκαύματος ἐξουσιάζει, καὶ ὑποχρ-
μαὶ οὕτως αὐτῶν βούληται ἵνα ἔσθ' ἡνώμητον ἐπὶ Ἑρμηνῶν ἀρχ-
τὴν σχετικῶν μου κατὰ θεῖον δυνάμει ἐπὶ ὅσους τὰ μετεβίβα-
σθῶν ἐπὶ ὀνόματι τοῦ καὶ οὐ ἐνώμητοι εἴσθε ἐπὶ πᾶσι
τῶν τούτων.

Ἐὰν οὐκ εἴη τὸ παρόν καὶ ἐδοθεῖ εἰς χεῖρας τῶν
ἐπὶ ἀσφάλεια τῶν.

Ἐν Χότσιστα τῆς 21/11/1915
Διὰ τὴν ἀρράμπαν τῶν Κίττου καὶ Μοῦσι
ἐπὶ οὕτω βίβη ἐπὶ ἀσφάλεια τῶν, ἐπὶ ἑοικέν
ἐπὶ ἔκτασις ἐκκαύματος ἐπὶ Συμμετροῦ
ἐπὶ ἀσφάλεια καὶ μαρτυρῶν.
Ἐπὶ Κίττου

Πολιτήριον οἰκίας μετὰ ἀχυρῶνος (1915).

(Μάκιο = βλαχιστί) Μπίνο από τήν Χοτσιάστα, τής Έλβίρα Κώτσιο Κίτα από τήν Δρε-νόβα Κορυτσάς προκύπτουν τά κάτωθι στοιχεία:

Ἡ Βασιλική Κώτσιο Κίτα εἶναι κόρη τῆς Έλβίρας Κώτσιο Κίτα πού διαμένει στή Θεσσαλονίκη στό ἴδιο σπίτι μέ τή θεά τῆς Βαλεντίνα Μπίνο ἡ ὁποία εἶναι καί ἡ κάτοχος τῶν παλαιύτων. Οἱ δύο ἀδελφές εἶναι πτυχιούχες Οἰκονομικῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Τυράννων καί ἡ Έλβίρα ἔχει φανερά Έλληνική συνείδηση γιά αὐτό ἔμαθε τήν Έλληνικήν γραπτῶς καί προφορικῶς. Ὡς μορφωμένα δύνανται νά παρέχουν σαφεῖς ἱστορικές πληροφορίες. Τά παλαιύτα ἦταν ἰδιοκτησία τοῦ Νικολάου Δημητρίου Μπίνου κατοίκου Χοτσιάστης, γεννηθεῖς τό ἔτος 1886, ὅπως προκύπτει ἀπό τήν ἄδεια θήρας τοῦ δασαρχείου Πολυγύρου Χαλκιδικῆς. Ὁ Χρῆστος Ἡλία Πετρόπουλος τῆς ἐνθυμήσεως στήν Κ.Δ. εἶναι ὑπαρκτό πρόσωπο. Ἦταν δάσκαλος στήν Χοτσιάστα καί μουσικός, ἔπαιζε ἐκτός τῶν ἄλλων ὄργανων πολὺ καλὸ μαντολίνο. Ὁ Σωτήρης Δημητρίου Τραίνης εἶναι φίλος τοῦ Νικολάου Μπίνου ὅπως καί ὁ Βασίλειος Γ. Βασιλειάδης μᾶλλον καί οἱ δύο ἀπὸ τήν Κορυτσά ὅπου ὑπάρχουν ἀπόγονοι ἕως σήμερα.

Ὁ Νικόλαος Δημ. Μπίνος τελείωσε τήν ἀστική σχολή Χοτσιάστης ὅπου ἦταν πολὺ καλὸς μαθητῆς. Πάντα διάβαζε μέχρι τά βαθιά γεράματά του. Ὁ πατέρας του Δημήτριος λεγόταν Κίόσε καί ἐπειδὴ τό ἐπίθετο αὐτὸ ἔλαβον πολλοὶ μουσουλμάνοι τό ἔλλαξε σέ Μπίνος. Τό 1895 διδάσκαλος στήν Χοτσιάστα ἦταν ὁ Γεώργιος Α. Σιμώτας. Ἀπόγονοὶ του ὑπάρχουν μέχρι σήμερα στήν Χοτσιάστα ὅπου λειτουργοῦσε ἀστική Σχολή μέχρι τό 1920, ὅπως μοῦ ἀνέφεραν οἱ ἀνωθεν πληροφοριοδότες. Σήμερα ἐπι-ζει ἡ Λευκοθέα Λάμπρου Σκορδάνη 93 ἐτῶν μιλά καί γράφει τά ἑλληνικά ἀπόφοιτος σχολείου Χοτσιάστης.

Ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου πού κτιζόταν τό 1910 ὑπάρχει μέχρι σήμερα εὐτυχῶς δέν καταστράφηκε ἀπὸ τό καθεστῶς Ένβέρ Χότζα, ὅπως τό μοναστήρι τοῦ Προφήτου Ἡλίου καί ὁ ναὸς τῆς Ἁγίας Κυριακῆς στή Χοτσιάστα. Σήμερα ὑπάρχουν ἀπόγονοι τοῦ Κοσμᾶ Κατσάνη στή Χοτσιάστα καί τοῦ Ἀδάμ Μ. Τσίλη ὁ ὁποῖος εἶναι πρώτος ἐξάδελφος τῆς μητέρας τῆς Βαλεντινῆς καί ζεῖ στὰ Τύραννα.

Ἀπόγονοι Γιάνσου ὑπάρχουν ἀκόμη σήμερα στή Χοτσιάστα. Ἀπόγονοι τοῦ Χρήστου Τάσκα ἐκ Χοτσιάστης ζοῦν σήμερα στήν Αὐλῶνα. Ἀλλαγὴ ἐπιπέδων καί τοπωνυμίων ἔγιναν στήν Χοτσιάστα μετὰ τό 1920 ὅτε καί ὁ βίαιος ἐξαλβανισμὸς ἕως τό 1990. Σέ ὅλα τά παλαιύτα φαίνεται ἡ αὐτονομία τῆς Βορείου Ἠπειροῦ, ἀπὸ τήν ἑλληνική γλώσσα, τὴ σύνταξη ἐπίσημων ἐγγράφων, τὴ βεβαίωση τῆς ἐρανικῆς ἐπιτροπῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Ἱ. ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Χοτσιάστης, τίς σφραγίδες τῶν ἐπίσημων ἐγγράφων τοῦ Ἑλληνικοῦ χαρτοσήμου τῶν 4 δραχμῶν. Παρ' ὅλο πού τό 1914 ἰδρύθηκε τό Ἀλβανικὸ κράτος, ἡ Βόρειος Ἠπειρος κράτησε τήν αὐτονομία της ὡς τό 1920 σύμφωνα μέ τὴ συμφωνία τῆς Κέρκυρας καί Φλωρεντίας. Ἀργότερα τήν καταργεῖ ἡ Ἀλβανία μονομερῶς μέ τὴν ὑποστήριξη τῶν μεγάλων Δυνάμεων καί προπάντων Ἰταλίας, Γαλλίας καί Αὐστροουγγαρίας.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΚΑΡΑΚΙΤΣΙΟΣ
ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ - ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ